

אור דוד

פרשת שבוע	מטות מסעי	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	כניסת שבת	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
		19:09	19:26	19:19		20:25	20:27	20:23		108	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בסוף פרשת מסעי אנו נפגשים עם פרשת בנות צלופחד בה נאמר: "ולא תסוב נחלה ממטה למטה". יש עניין שכל שבט ישב בנחלה שלו בארץ. זה לא פירוד חס ושלוש אלא זו אחדות אמיתית. עם ישראל נמשל לגוף וכל שבט הוא איבר אחר בגוף. כך גם במדרגות האנשים בעם ישראל: צדיקים, בינונים ורשעים שבראשי תיבות זה "צבור". גם בלימוד התורה יש אנשים שמתחברים יותר לחריפות ויש יותר לבקיאיות. וכך אומר הרב קוק זצ"ל בספרו אורות התורה ט', א': "כל אחד צריך לעסוק בעסק שלו, במה שיש לו על זה הכנה, וביחוד הדבר נוהג בעניני הלימוד.. להחזיק במה שלבו חפץ.. ובסעיף ו' שם כותב הרב: "ישנם שיצאו לתרבות רעה, מפני שבדרך למודם והשלמתם הרוחנית בגדו בתכונתם האישית המיוחדת..". בע"ה שכל אחד מאיתנו ישאף ללימוד התורה כולה אך עם זאת למצוא את החלק שלו בתורה ולהשקיע בו יותר ומתוך המגוון הזה בעם תיווצר אחדות נפלאה. (ע"פ שיחות הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל) אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א' אב: ה' והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי הקהרים:

(בראשית ח,ה)

(סדר עולם פרק ד)

יב ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:

(בראשית ח,יב)

(סדר עולם פרק ד וימות עולם סק"ד)

כב ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר הקר: כג ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר הקר על גבול ארץ אדום לאמר: כד יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: כה קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר הקר: כו והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: כז ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר הקר לעיני כל העדה: כח ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש הקר ויכד משה ואלעזר מן הקר: כט ויבאו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

(במדבר כ,כב-כט)

(פרק לג, פסוק לח)

לז ויסעו מקדש ויחנו בהר הקר בקצה ארץ אדום: לח ויעל אהרן הכהן אל הר הקר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: לט ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר הקר: מ וישמע הכנעני מלך עכד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל:

(במדבר לג,לז-מ)

(פסוק לח)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

לד) ובכדי להכין את בריותיו, שתוכלנה להגיע למדרגה הרמה והנשאה הנזכרת, רצה הקב"ה לפעול זה על סדר ד' מדרגות, המתפתחות אחת מחברתה, הנקראות דומם צומח חי מדבר. והן באמת ד' בחינות של הרצון לקבל, שכל עולם ועולם מעולמות עליונים מתחלק בהן. כי אע"פ שעיקר החפץ הוא בבה"ד של הרצון לקבל, אמנם אי אפשר שתתגלה בחי"ד בבית אחת, אלא בכח ג' בחינות הקודמות לה, שהיא מתגלית ומתפתחת בהן ועל ידיהן לאט לאט עד שנשלמה בכל צורתה שבבחי"ד. כמבואר בתע"ס חלק א' אות נ' ד"ה וטעם.

לה) והנה בחי"א של הרצון לקבל הנקרא דומם, שהיא תחילת גילוי של הרצון לקבל בעוה"ז הגשמי, אין שם אלא כח תנועה כולל לכל מין הדומם, אבל בפרטים שלו אינה ניכרת לעין שום תנועה. כי הרצון לקבל מוליד צרכים והצרכים מולידים תנועות מספיקות עד כדי להשיג את הצורך. וכיון שהרצון לקבל הוא במדה מועטת, אינו שולט רק על הכלל כולו בבית אחת, ואינה ניכרת שליטתו על הפרטים.

לו) נוסף עליו הצומח, שהוא בחי"ב של הרצון לקבל, שמדתו כבר גדולה יותר ממדתו שבדומם, והרצון לקבל שבו שולט בכל פרט ופרט מהפרטים שלו. כי כל פרט יש לו תנועה פרטית לעצמו, שמתפשט לארכו ולרחבו, ומתנועע למקום זריחת השמש, וכן ניכר בהם, ענין של אכילה ושתייה והוצאת הפסולת, לכל פרט ופרט. ועכ"ז עוד לא נמצא בהם הרגש חפשי פרטי לכל אחד.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, מטות דף רנ"ט ע"ב.

נמתקים ברחמים שבימין. א"ר יצחק, למה נקראת אשה, שהוא לשון אש. אמר לו הוא משום שכלולה בדין וכלולה ברחמים. ע"כ נקראת אשה שהיא אותיות **אש ה', אש** היא דין, וה' היא רחמים.

ג) ת"ח דא"ר אלעזר וכו': בוא וראה שאמר ר"א, כל אשה נקראת דין, כי שורשם מקו שמאל הוא, עד שהיא טועמת טעם הרחמים, דהיינו שנשאת לאיש, וזכר שורשו מקו ימין. שהוא חסד ורחמים. שלמדנו מצד הגבר בא הלבן שבולד, כגון העצמות וכו'. שהוא רחמים. ומצד האשה בא האדום שבולד כגון הבשר והגידין האדומים וכו' שהוא דין. וכשהאשה טועמת מלבן, דהיינו שנשאת לאיש, הלבן חשוב לה יותר, אע"פ ששורשה הוא אדום.

א) וכל הטף בנשים וגו': שם למדנו, א"ר יהודה, אין העולם מתנהג אלא בבי' גוונים, שהם לבן ואדום, דהיינו חסדים וחכמה דשמאל, הבאים מצד האשה הנמצאת חכמת לב, ז"ש. וכל אשה חכמת לב בידיה טו ויביאו מטה את התכלת ואת הארגמן. ומה מביאים. אומר הכתוב, את התכלת ואת הארגמן, שהם גוונים הכלולים בתוך גוונים. כלומר, שעיקר הגוונים הם שנים, דהיינו לבן ואדום. וגווי תכלת וארגמן הם כלולים באלו בי' גוונים.

ב) הדיא הוא דכתיב וכו': זה שכתוב, דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה, שצמר היא ימין ורחמים, ופשתים הוא שמאל ודין. וכתוב בידיה טו. מהו טו. אמר ר' יהודה טו בדינא טו ברחמי. כלומר, שמשלבים הימין והשמאל זה בזה, והדינים שבשמאל

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שמרון" (מלכים-ב' פרקים טו, ח-יז) מקבילה ל-מטות על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. עַל אִיזָה סֵפֶר כְּתוּבִים
מַעֲשֵׂי כָל הַמַּלְכִּים

א. מִי בַעֲיָנִי ה' עָשׂוּ רַע
וְכַךְ עָשָׂה גַם זְכָרִיָּה

ה. מִי הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָאֲחֵרוֹן
וְהוּא מֶלֶךְ תִּשְׁעֵי שָׁנִים בְּשִׁמְרוֹן

ב. מִי חֲטָאוּ לָהּ אֲלֻכֵּיהֶם
וְלָכֵן גָּלוּת גָּזַר עֲלֵיהֶם

ו. מִה יִרְבְּעֵם לִישְׂרָאֵל עָשָׂה
וַיִּחַטֵּי־אֹתָם חֲטָאָה גְּדוֹלָה

ג. הִמִּי הָאֵלָה אֶת ה' יִרְאִים
וְאֵת פְּסִילֵיהֶם עֹבְדִים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אריזן אחז, בדרך הבית, גת, דמשק, הרע, ויחי.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום